

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan – nummer tio

Jeff Pippenger

2025-12-14

Nummer tio

Vi behandlar en del av Jesajas syn, som börjar i kapitel sju och fortsätter till slutet av kapitel tolv. Vi gör det därför att Herren år 1850 ”räckte ut sin hand för andra gången för att samla” sitt kvarlevande folk. Vi sätter ut vägmärkena från 1844 till 1863. ”1850” och den andra samlingen är ett av dessa vägmärken.

När Jesajas syn väl börjar i kapitel sju, vers ett, skall varje uttryck som liknar ”på den dagen” förstås som en hänvisning som skall infogas i den fastställda profetiska ramen i kapitel sju. En nyckel till att rätt dela synen är att förstå att profetian verkar enligt principerna upprepning och utvidgning, och denna regel är verksam i synen.

De olika profetiska sanningar som framträder i Jesajas syn, med början i kapitel sex, skall närmast utifrån perspektivet att Jesaja ”först och främst” representerar en själ som har blivit smord vid 9/11 för att förkunna att det sena regnet har anlänt. I detta helgade sammanhang åskådliggör kapitel sju i Jesaja just den fruktan som representerades av profeten i kapitel sex, när han ställde frågan ”hur länge” han skulle behöva förkunna budskapet om 9/11 för en avfällig kyrka som ”hade ögon men vägrade att se och öron men vägrade att höra”?

I visionen är den ogudaktige och dåraktige kungen Ahas en symbol för en laodicé som inte vill ta emot varningen i den sena regnets budskap, så som det framläggs av väktarna, vilka träder fram inför den ogudaktige och dåraktige Ahas, representerad av Jesaja och hans söner.

9/11 inträffade i den profetiska historien i Daniel elva, vers fyrtio; när Jesaja således placeras vid 9/11 i kapitel sex, är han profetiskt placerad inom vers fyrtio i Daniel elva, men än mer betydelsefullt är han placerad inom ”den dolda historien i vers fyrtio”. Den dolda historien i vers fyrtio började när versen uppfylldes år 1989 genom Sovjetunionens kollaps. Från 1989 fram till söndagslagen i vers fyrtioett sträcker sig ”den dolda historien i vers fyrtio”, vilken öppnas av Lejonet av Juda stam i just denna ”dolda historia”. Vad detta identifierar i vår betraktelse av Jesaja som en budbärare för det sena regnet efter 9/11 är att en del av budskapet om det sena regnet som Jesaja förkunnar är—Daniel elva, verserna fyrtioett till fyrtiofem.

Profetiskt stående vid 9/11 framställer Jesaja i kapitel tio en varning om att den allra nästa händelsen som ska inträffa är den ”orättfärdiga förordningen”, vilken är söndagslagen och representeras i Daniel elva, vers fyrtioett. Jesajas illustration av budskapet om det sena regnet är förlagd inom den ”dolda historien” i vers fyrtio efter 9/11. Uppfyllelsen av vers fyrtio år 1989 placerar Jesaja efter 1989, vid 9/11, där han smörjs med ett glödande kol från altaret. Jesaja representerar en budbärare vars budskap innefattar de sista sex verserna i Daniel elva.

Jesaja säger uttryckligen att han och hans barn är till tecken och under. I kapitel sju, vers tre, befinner sig Jesaja och hans son vid ledningen från den övre dammen, på vägen vid valkfältet. Jesaja frambär budskapet om det sena regnet, vilket han blev smord att förkunna i kapitel sex, och han står vid tre symboler för det sena regnet samt tillsammans med sitt barn Sear-Jasub. Ledningen från den övre dammen är en profetisk anspelning på de två rör som är fyllda med den gyllene oljan, vilka Sakarja identifierar och som syster White så ofta kommenterar, och de identifierar det budskap som kommer från ledningen från den övre dammen i budskapet om det sena regnet.

Jesajas ledning står i förbindelse med Sakarjas två rör, och Ellen Whites kommentar sammanbinder Sakarja med liknelsen om de tio jungfrurna. Jesaja ödmjukas till stoftet i kapitel sex när han ser Herrens härlighet. Han samtycker till att bära det budskap som framställs i vers tre såsom det budskap som upplyser jorden med Guds härlighet. Och han renas med ett kol från altaret och står därefter vid dammen som bildas av vattnet från den övre dammen. I kapitel tjugotta definierar Jesaja budskapet om det sena regnet som ”rad på rad”, och i vers tre representerar den övre dammen flera profetiska linjer.

Jesaja, som representerar en själ vid 9/11, skulle endast stå där den gyllene oljan kommer ned från den övre dammen, om den själen hade bett efter den goda vägen som leder till Jeremias gamla stig, vilken är Jesajas ”väg (stig) vid valkarens åker”, där Jeremias ”ro” finns. Jesajas budskap om det sena regnet grundar sig inte enbart på de tio jungfrurnas linje, Sakarjas linje om två gyllene rör och Jeremias linje om den gamla stigen, utan Jesaja står också vid ”valkarens åker”, där Förbundets Budbärare renar och luttrar Levi söner såsom silver och guld.

Det är en mycket lätt profetisk uppgift att föra in andra linjer i vers tre i kapitel sju. Oljan i Sakarja och de tio jungfrurna knyter an till Jakobs steg och de två första verserna i Uppenbarelseboken, ty de behandlar alla kommunikationsprocessen mellan Gud och människa. Jeremias gamla stig innefattar ”väktaren” som stöter i basunen, vilken den ogudaktige och dåraktige kungen Ahas vägrar att höra. Den basunen drar alla profetians basuner, liksom de profetiska väktarna, in i Jesajas ”väg”, där Jesaja och hans son står för att framföra ett budskap till Laodiceas ledare.

Jesaja och hans son Shearjashub, vars namn betyder ”en kvarleva skall återvända”, står tillsammans och illustrerar förkunnelsen av senregnsbudskapet som anlände vid 9/11. De går för att möta den ogudaktige kungen Ahas, och som far och son utgör de en symbol för alfa och omega, den grundläggande regeln i metoden ”rad på rad”. ”Rad på rad” är den regel som förebildades genom milleritrörelsens princip ”dag/år”.

Den 11 augusti 1840 uppfylldes en profetia om islam i den andra veropet i Uppenbarelseboken 9, och Milleriternas ”dag/år”-princip bekräftades, vilket därigenom gav kraft åt Millers förutsägelse om 1843, som byggde på dag/år-principen. Den 11 september 2001 uppfylldes en profetia om islam i det tredje veropet i Uppenbarelseboken 9, 10 och 11, och principen om alfa (11-8-1840) och omega (9/11) bekräftades, då den mäktige ängeln i Uppenbarelseboken 18 steg ner när New Yorks stora byggnader föll—alldeles som den mäktige ängeln i Uppenbarelseboken 10 hade stigit ner den 11 augusti 1840, när det alfa som var en förebild på omega uppfylldes.

Inte endast Jesaja och hans son representerar den grundläggande principen om ”rad på rad”, utan de representerar också Elias budskap, vilket framställer ett budskap som skildras genom förhållandet mellan en fader och hans barn. Elias budskap, som förkunnas strax före Herrens stora och fruktansvärda dag, identifierar ett budskap som anländer strax innan Guds verkställande dom börjar. Guds verkställande domar utgör en period som är ”Herrens stora och fruktansvärda dag”. Den perioden börjar vid söndagslagen och fortsätter fram till de sju sista plågorna. Perioden börjar med söndagslagen och slutar med de sju sista plågorna. Elias budskap är därför grundat på principen om alfa och omega, sammanfogat med varningen om nådatidens annalkande slut. Med Elias budskap följer också de olika profetiska linjer som är grundade på Elia, ty Elia representerade enligt Jesus Johannes Döparen, och både Elia och Johannes representerade enligt syster White William Miller, och tillsammans representerar Elia och Johannes Döparen både de etthundrafyrtiofyra tusen (Elia) och den stora skaran i Uppenbarelseboken sju (Johannes).

Jesaja och hans son står vid de gamla stigarna, vilka är grundvalarna, och de tar emot den gyllene oljan, ty de är visa jungfrur som genomgår valkarens reningsprocess, vilken uppfylldes den 22 oktober 1844 och förebildade söndagslagen. Jesaja och kvarlevan som återvänder, (ty det är vad hans son Shearjashubs namn betyder), representerar kvarlevan som ”återvänder” till de gamla stigarna vid 11 september. Fader-kvarleva-relationen, som också är alfa- och omega-relationen, vilken också är Elias-relationen om ”fädernas och barnens hjärtan”, identifierar att fader Miller och hans relation till en kvarlevarörelse under den första ängeln var Filadelfias alfarörelse. I alfarörelsen identifierades fader Miller som Elia och Johannes Döparen, vilken Jesus identifierade som budbäraren som beredde vägen för förbundets Budbärare. Alla dessa profetiska uppfyllelser i alfahistorien för den första och andra ängeln upprepas i historien om den tredje ängelns omega.

Det finns viktigare fakta om Jesajas illustration i synen, men här identifierar vi helt enkelt att Jesaja specifikt identifierar de olika sanningar som utgör hjärtat i den senare regnens budskap om 9/11. Alla dessa linjer som vi just har behandlat, och naturligtvis många fler, återfinns i vers tre i kapitel sju.

I vers åtta intensifieras den profetiska sanningen genom att den identifierar den nyckel som låser upp den ”dolda historien i vers fyrtio”, och anmärkningsvärt nog identifieras denna nyckel i just samma vers där början på båda de 2520-åriga tidsprofetiorna markeras.

Ty Syriens huvud är Damaskus, och Damaskus huvud är Resin; och inom sextiofem år skall Efraim krossas, så att det inte mer är ett folk. Och Efraims huvud är Samaria, och Samarias huvud är Remaljas son.

Om ni inte vill tro, skall ni sannerligen inte bli befästa. Jesaja 7:8, 9.

Jesajas illustration av budskapet om det sena regnet inbegriper Moses ”sju tider”, ty vers åttas sextiofemårsprofetia identifierar utgångspunkten för både det norra och det södra rikets 2520-åriga förskingring av Israel. I just samma vers finns nyckeln som öppnar de tre profetiska linjerna i Daniel elfte kapitel vers fyrtio om Sovjetunionens sammanbrott år 1989, tillsammans med vers tio i Daniel elfte kapitel samt med vers åtta i Jesaja åtta. Med dessa tre linjer (Jesaja 8:8, Daniel 11:10, 40) är nyckeln ”huvudena” i vers åtta och nio. När nyckeln om ”huvudena” tillämpas på dessa tre

parallella verser, låses dörren upp till historien om kriget i Ukraina och det snart annalkande tredje världskriget. När denna profetiska dörr låses upp, ses därefter vers elva till sexton i Daniel elfte kapitel vara en parallell historia till vers fyrtio i Daniel elfte kapitel efter Sovjetunionens sammanbrott 1989. Upplåsandet av ”vers fyrtios dolda historia” är en sanning som är en av ett fåtal utvalda sanningar, vilka identifieras som förseglade i samband med avförseglingen av Jesu Kristi uppenbarelse strax innan nådatiden avslutas.

Vers ett i kapitel åtta i Jesaja börjar med ordet ”Dessutom”, vilket visar att kapitel åtta skall läggas ovanpå kapitel sju. Förutom att det första ordet är ”dessutom”, är kapitel åtta vers tre sammanbundet med vers tre i kapitel sju som ett andra vittne om att de två kapitlen skall tillämpas rad på rad. Båda ”tredjeverserna” identifierar en av Jesajas söner, vilkas namn båda talar om det profetiska budskapet i berättelsen. Shearjashub betyder ”en kvarleva skall återvända” och Mahershalalhashbaz betyder ”snabb till bytet”. Shearjashub nämns först, därefter Mahershalalhashbaz (vilket är det längsta namnet i Bibeln). Alfa, representerad av ”1”, är mindre och identifieras i detta fall till och med som en ”kvarleva”, och omegan, representerad av ”22”, är större och representeras av det största namnet i Bibeln, samtidigt som det symboliserar söndagslagens snabba rörelser.

Den alfarest, som representeras av Shear-Jashub, är med sin fader Jesaja i vers tre. Tillsammans är de ett alfa och ett omega, och de står på en plats som består av tre tydliga hänvisningar till det sena regnet.

Då sade Herren till Jesaja: Gå nu ut och möt Ahas, du och din son Sear-Jasub, vid änden av akvedukten från den övre dammen, på vägen till valkarens åker. Jesaja 7:3.

Jesaja är en symbol för de etthundfyrtyiofyra tusen, och genom att gestalta kallelsen vid 9/11 gestaltar Jesaja också kallelsen i juli 2023. Vid 9/11 är Jesaja en laodicé, representerad av Jakob bedragaren, som skulle ta Esaus förstfödsrätt, när adventismen utspys ur Herrens mun; och år 2023 representerar Jesaja Israel, övervinnaren. Jesaja representerar en person som frambar Guds budskap, som väcks till insikten att han är en laodicé och som därefter genom ett glödande kol renas till att bli en filadelfier.

”Jesaja hade en underbar syn av Guds härlighet. Han såg uppenbarelsen av Guds makt, och efter att ha skådat Hans majestät kom ett budskap till honom att gå och utföra ett visst verk. Han kände sig helt ovärdig för arbetet. Vad var det som fick honom att anse sig ovärdig? Trodde han sig vara ovärdig innan han hade fått se Guds härlighet?—Nej; han inbillade sig att han stod rättfärdig inför Gud; men när Herren Sebaots härlighet uppenbarades för honom, när han skådade Guds utsägliga majestät, sade han: ’Ve mig, jag förgås; ty jag är en man med orena läppar, och jag bor mitt ibland ett folk med orena läppar; ty mina ögon har sett Konungen, Herren Sebaot.’ Då flög en av seraferna fram till mig med ett glödande kol i handen, som han hade tagit från altaret med en tång, och han rörde vid min mun och sade: Se, detta har rört vid dina läppar; din missgärning är borttagen, och din synd är försonad.’ Detta är det verk som vi såsom individer behöver få utfört för oss. Vi vill ha det levande kolet från altaret lagt på våra läppar. Vi vill höra orden uttalas: ’Din missgärning är borttagen, och din synd är försonad.’” Review and Herald, 4 juni 1889.

”Hur länge” i Jesaja kapitel sex är en symbol från 11 september fram till söndagslagen, och kapitel sex är en framställning av 11 september. Kapitel sju till nio presenterar det budskap som Jesaja gav till Judas avfälliga ledarskap, och den illustration som äger rum under beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen, när Efraims drinkare stapplar. I samma syn nedtecknar Jesaja:

Se, jag och de barn som Herren har gett mig är till tecken och under i Israel från härskarornas Herre, som bor på Sions berg. Jesaja 8:18.

Jesaja och hans barn är tecken inom de gåtor som återfinns i kapitel sju till nio. Kapitel sju till nio utgör hela synens referenspunkt vad gäller varje hänvisning till ”den dagen” eller ”den tiden”. Vers arton fastslår att Jesaja och hans söner är tecken, och verserna som omger vers arton anger den tidsperiod under vilken tecknen skall igenkännas.

Och många bland dem skall stappla och falla och krossas och snärjas och fångas. Bind samman vittnesbördet, försegla lagen bland mina lärjungar. Och jag skall förbida Herren, som döljer sitt ansikte för Jakobs hus, och jag skall hoppas på honom.

Se, jag och de barn som Herren har givit mig är till tecken och till under i Israel från härskarornas Herre, som bor på Sions berg. Jesaja 8:15–18.

De som ”harr väntat på Herren” representeras av Jesaja och hans två söner. De är de över vilka Herren hade dolt ”sitt ansikte”, vilket är ett kännetecken hos dem som vaknar upp till de krav som hör till bönen i Tredje Mosebok tjugosex, efter juli 2023. De vaknar upp till insikten att deras bekännelse måste innefatta att Herren hade vandrat i strid med dem, det vill säga att han hade dolt sitt ansikte för dem.

Att ”försegla vittnesbördet, besegla lagen” är förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, vilka ställs i kontrast till ”de många”. ”De många” är kallade, men få är utvalda. De många ställs i kontrast till Jesaja och hans två söner, som representerar de få. ”De många” är de fem oförståndiga jungfrurna, och av denna anledning drabbar fem ting dem: de ”skola stappla och falla och krossas och snärjas och fångas”. De stapplar därför att de har förkastat budskapet om det sena regnet.

Ty med stammande läppar och med en annan tunga skall han tala till detta folk, till vilka han sade: Detta är vilan, genom vilken ni kan låta den trötte få vila; och detta är vederkvickelsen. Men de ville inte höra. Därför blev Herrens ord för dem bud på bud, bud på bud; rad på rad, rad på rad; här litet och där litet; för att de skulle gå och falla baklänges och krossas och snärjas och bli fångade. Jesaja 28:11–13.

I förseglingstiden i kapitel åtta beskriver Jesaja de ogudaktigas fall, förebildade av Ahas, och han identifierar samma grupp i vers tretton i kapitel tjugioåtta. Anledningen till att de ”faller” är att de förkastar budskapet om det sena regnet, vilket för dem var ”rad på rad” och frambars av dem som framställs såsom havande stammande läppar. De hårklyvande judarna vid pingsten anklagade lärjungarna för att vara druckna, ty de kunde inte förstå budskapet. I deras sinnen frambars det av stammande läppar.

I den tredje versen i det sjunde kapitlet är Jesaja det profetiska alfa i förhållande till sin son Shear-Jashub, som i sin tur är omega i förhållande till sin far, men också alfa i förhållande till sin

bror. Som representanter för Alfa och Omega står de där de två gyllene rören från den himmelska helgedomen bildar en damm, just vid landsvägen på Jeremias gamla stig på den åker där linne byts från fläckar till rent vitt, när förbundets budbärare renar Levis söner, liksom Jesaja och Shear-Jashub. När han väl är där framlägger han för den onde och dåraktige kungen Ahas budskapet om Moses gamla stig, om Tredje Mosebokens tjugosjätte kapitel "sju tider", vilket i samma vers fastslår att ett "huvud" är en kung, eller kungens rike, eller en huvudstad i ett rike.

Den nyckeln öppnar ljuset i Guds Ord, så att det ukrainska kriget som började 2014 kunde ses som ett ämne i Bibelns profetia, framställt såsom ägande rum under beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen och under historien om Förenta staternas tre sista presidenter. Det sena regnets budskap framställs av Jesaja i kapitel tio och elva, och det beskriver den inre och yttre historien i de sex sista verserna i Daniel elva. Den första versen, vers fyrtio, illustreras av Jesaja i kapitel sex till nio, och därefter framläggs i kapitel tio och elva det budskap vars inre och yttre historia blev upplåtet 1989. Varje viktig del av det sena regnets budskap framställs i synen.

De sista verserna i kapitel tio identifierar samma profetiska historia som de sista verserna i kapitel elva framställer. Kapitel tio är det yttre och kapitel elva det inre. I Uppenbarelseboken är de sju församlingarna det inre och sigillerna det yttre. I kapitel tios avslutande verser skakar den påvliga makten sin hand mot Jerusalem i en parallell passage till den påvliga makten som går mot sitt slut utan någon som hjälper i vers fyrtiofem i Daniel elva.

Ännu samma dag skall han stanna vid Nob; han skall skaka sin hand mot dottern Sions berg, mot Jerusalems höjd. Se, Herren, Herren Sebaot, skall hugga av grenverket med förskräckelse; de högväxta skall huggas ned, och de högmodiga skall ödmjukas. Och han skall fälla skogens snår med järn, och Libanon skall falla genom en mäktig. Jesaja 10:32–34.

Slutet av kapitel tio markerar nådatidens slut för människan, och där avslutas också Daniel elva.

Och han skall slå upp sitt palatstälts tält mellan haven på det härliga heliga berget; men han skall gå mot sitt slut, och ingen skall hjälpa honom. Och på den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står som beskyddare för ditt folks barn; och det skall bli en nödens tid, sådan som aldrig har varit sedan något folk blev till ända till den tiden; men på den tiden skall ditt folk bli frälst, var och en som finnes skriven i boken. Daniel 11:45, 12:1.

Kapitel tio börjar i vers ett med det "orättfärdiga påbud" som syster White identifierar som söndagslagen.

Ve dem som stiftar orättfärdiga lagar och utfärdar plågsamma föreskrifter som de har påbjudit. Jesaja 10:1.

Kapitel tio börjar vid söndagslagen, vilket överensstämmer med vers fyrtioett i Daniel kapitel elva, och det avslutas med en parallell till att Mikael träder upp i historien i vers fyrtiofem i Daniel 11.

"En avgudasabbat har upprättats, såsom den gyllene bilden upprättades på Duraslätten. Och såsom Nebukadnessar, konungen i Babylon, utfärdade ett påbud att alla som inte ville falla ned och tillbe denna bild skulle dödas, så kommer en förkunnelse att utfärdas att alla som inte vill vörda söndagsinstitutionen skall straffas med fängelse och död. Så blir Herrens sabbat

nedtrampad under fötterna. Men Herren har förklarat: 'Ve dem som stiftar orättfärdiga stadgar och utfärdar betungande påbud' [Jesaja 10:1]. [Sefanja 1:14–18; 2:1–3, citerat.]” Manuscript Releases, volym 14, 91.

I Uppenbarelsebokens elfte kapitel ”stora jordbävning”, som i vers tretton representerar söndagslagen, finns tre symboler för islam förenade med den ”jordbävning” som skakar jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton, när det talar såsom en drake. I Jesaja kapitel tio framställs söndagslagen som ett ”orättfärdigt påbud”, över vilket ett ”ve” uttalas. I Uppenbarelsebokens elfte kapitel ”stora jordbävning”, från vers tretton till och med vers arton, identifieras islam i det tredje veet med fyra symboler för islam och med det slag som det riktar mot Förenta staterna vid söndagslagen: ”Och i samma stund blev det en stor jordbävning”, och ”det andra veet är förbi; se, det tredje veet kommer snart. Och den sjunde ängeln blåste i sin basun”, ”och folken vredgades.”

Det tionde kapitlet skildrar den påvliga makten från och med vers fyrtioett i Daniel elva fram till och med vers fyrtiofem, då påvedömet går mot sitt slut. Vers fyrtio är inte en del av framställningen i det tionde kapitlet, ty Jesaja illustrerar vers fyrtios ”dolda historia”, när budskapet om det sena regnet frambärs för en avfällig kyrka, representerad av Ahas. Slutsatsen av det elfte kapitlet visar befrielsen från den påvliga makten i samma historia.

Och Herren skall fullständigt förgöra den egyptiska vikens tunga; och med sin mäktiga vind skall han lyfta sin hand mot floden och slå den i sju strömmar och göra så att man går torrskodd över. Och en banad väg skall finnas för kvarlevan av hans folk, för dem som blir kvar från Assyrien, liksom det var för Israel på den dag då det drog upp ur Egyptens land. Jesaja 11:15, 16.

Jesaja kapitel tio utgör det yttre, och kapitel elva det inre, av samma historia. Det yttre och det inre förekommer i rikligt mått som paralleller i Guds ord, och dessa två parallella kapitel framställer den tredje ängelns varning sådan den representeras av Jesaja. Den tredje ängelns varning har genom inspirationen sammanfattats på många sätt, men en mycket hjälpsam uppdelning av den tredje ängelns varning är att den representerar de händelser som står i samband med prövningstidens slut, och att den också betonar behovet av personlig beredelse. Jesaja tio är händelserna, och kapitel elva beredelsen.

”Händelserna i samband med nådatidens slut och förberedelseverket för nödens tid framställs tydligt. Men skaror av människor har inte större förståelse för dessa viktiga sanningar än om de aldrig hade blivit uppenbarade. Satan vakar för att rycka bort varje intryck som skulle kunna göra dem visa till frälsning, och nödens tid skall finna dem oförberedda.

”När Gud sänder människorna varningar av så stor betydelse att de framställs såsom förkunnade av heliga änglar som flyger mitt på himlen, kräver han av varje människa som är begåvad med förståndets gåvor att ge akt på budskapet. De fruktansvärda domar som uttalas över tillbedjan av vilddjuret och dess bild (Uppenbarelseboken 14:9–11) borde leda alla till ett flitigt studium av profetiorna för att få veta vad vilddjurets märke är och hur de skall undgå att ta emot det. Men folkets stora skaror vänder sina öron bort från att höra sanningen och vänder sig till fabler. Aposteln Paulus förklarade, med blicken riktad mot de sista dagarna: 'Ty den tid

skall komma, då de inte skall stå ut med den sunda läran.' 2 Timoteusbrevet 4:3. Den tiden har helt och fullt kommit. Massorna vill inte ha Bibelns sanning, därför att den står i strid med det syndiga, världsälskande hjärtats begär; och Satan tillhandahåller de villfarelser som de älskar.

”Men Gud skall ha ett folk på jorden som upprätthåller Bibeln, och endast Bibeln, som måttstock för alla läror och grundval för alla reformer. Lärda mäns åsikter, vetenskapens slutsatser, trosbekännelser eller beslut av kyrkliga råd, lika talrika och sinsemellan motstridiga som de kyrkor de representerar, majoritetens röst – varken en enda av dessa eller alla tillsammans bör betraktas som bevis för eller emot någon punkt i den religiösa tron. Innan vi godtar någon lära eller föreskrift bör vi kräva ett tydligt: 'Så säger Herren' till dess stöd.

”Satan är ständigt verksam för att rikta uppmärksamheten mot människan i Guds ställe. Han förleder folket att se till biskopar, till pastorer, till teologie professorer som sina vägledare, i stället för att rannsaka Skrifterna för att själva lära känna sin plikt. Sedan kan han, genom att behärska dessa ledares sinnen, påverka folkmassorna enligt sin vilja.” Den stora striden, 594, 595.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.